

عنوان مقاله:

اجتهاد عدالت مدار

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های نوین در مطالعات اسلامی، دوره 5، شماره 15 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید محمد حسین جزایری - نویسنده مسئول - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه قم؛ دانشجو دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مفید، قم

علی کریمی - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه قم؛ دانشجو دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مفید، قم

حسن صادقیان مشکانی - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه قم؛ دانشجو دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مفید، قم

خلاصه مقاله:

شکی نیست که در فقه اسلامی، کتاب، سنت، عقل و اجماع به عنوان منابع اصلی استنباط محسوب می شوند؛ در کنار این منابع اصیل اما قواعد فقهیه ای وجود دارند که فقهاء عظام در موارد متعددی برای استنباط یا استدلال احکام به آن ها استناد نموده اند. یکی از قواعدی که شایسته این مهم را دارد «قاعده عدالت» است. اما جز در برخی از کتب قواعد فقهی معاصرین و نیز برخی از مقالات نوشته شده، این قاعده به طور مستقل مورد بحث و اثبات قرار نگرفته است و حدود و ثغور آن مشخص نشده است. در این نوشتار در پی آنیم که با قاعده فقهی عدالت آشنا شده و با تبیین مراد از آن، به بررسی و اثبات آن از منظر سه گروه از ادله ی لفظیه، عقلیه و سیره ی عقلاء بپردازیم و عدالت را هم به عنوان دلیل و هم به عنوان مصدر احکام شرعیه معرفی نماییم و حتی در موارد تعارض، آن را ملاک ترجیح یا رد قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

اجتهاد فقهی، عدالت، ظلم، تشریح، قاعده فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943963>

